ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਰਾਜਸਥਾਨ
ਬਨਾਮ
ਦੇਬਬ੍ਰਤ ਤਿਵਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਦਿ ਆਦਿ
(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8842-8855 ਦੇ 2022)
ਮਾਰਚ 03, 2023
[ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਮੁਰਾਰੀ ਅਤੇ ਬੀ. ਵੀ. ਨਾਗਰਥਨਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ – ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ – ਫੈਸਲਾ: ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੀਤੀ ਦਾ ਹੋਣਾ ਦਯਾਲੂ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ – ਪਰੰਤੂ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨੀਤੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ – ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਨੀਤੀ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ-ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ – ਹੋਰ, ਦਯਾਲੂ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਸੰਕਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਗਰੀਬੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜੀਵਨ ਯਾਪਨ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ – ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਨੀਤੀ/ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਤੁਰੰਤਤਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ – ਪਰੰਤੂ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸਾਲ 2015 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਦਸ ਸਾਲ ਬਾਅਦ – ਅਜਿਹੀ ਦੇਰੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਲਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰਣਯੋਗ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਵੰਚਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ – ਸਾਲ 2005-2006 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਾਲ 2023 ਵਿੱਚ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨਾ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਦਯਾਲੂ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜੀਵਨ ਯਾਪਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਏ ਹਨ – ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤਤਾ ਦਾ ਭਾਵ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਖੋ ਗਿਆ ਹੈ – ਦਯਾਲੂ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਲਈ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵਿਚਾਰਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ – ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਉਪਕ੍ਰਮਾਂ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਦੇ ਨਿਯਮਨ ਐਕਟ, 1999 – ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ, ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ (ਭਰਤੀ) ਨਿਯਮਾਵਲੀ, 2005 – ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ – ਲੇਖ 226 – ਦੇਰੀ/ਲਾਚਾਰੀ.

ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ – ਦਯਾਵਾਨ ਨਿਯੁਕਤੀ: ਸਿਧਾਂਤ ਦਰਸਾਏ ਗਏ।

ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਲਈ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਤਰਕ – ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਦਾਵਿਆਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ – ਕਾਰਕ – ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਬਿਨੈਆਂ ਲਈ – ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ, ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ – ਫੈਸਲਾ: ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਯਾਵਾਨ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਦਾਵਿਆਂ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਨਾ ਦਯਾਵਾਨ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਬਹੁਤ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ – ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਯਾਵਾਨ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਦਾਵਿਆਂ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਗਰਮੀ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਸਮੁੱਚਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਹੋ ਸਕੇ।

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ

ਫੈਸਲਾ: 1.1 ਦਯਾਵਾਨ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਆਮ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਿਚਲਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਖਾਸ ਭਰਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਚੂੰਕਿ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਉਕਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਆਮ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਲਈ ਇੱਕ

ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਘੋਸ਼ਿਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਵਿੱਤੀ ਸੰਕਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣਾ। ਦਯਾਵਾਨ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਭਰਤੀ ਦਾ ਸਰੋਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਦੀ ਉਦਯੋਗ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹੀ ਦਯਾਲੂ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਆਸਰਾਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ-ਯਾਪਨ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਜਿਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਵਿੱਤੀ ਸੰਕਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦਯਾਵਾਨ ਨਿਯੁਕਤੀ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਦਯਾਵਾਨ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਅਤੇ ਸੰਕਟ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਵਾ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿ ਦਯਾਵਾਨ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਛੁਟਕਾਰਾ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਲਟਕਾਇਆ ਰੱਖਣਾ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਤੀ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਆਮਦਨ, ਇਸ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ, ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੰਤਮ ਲਾਭ, ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਉਮਰ, ਨਿਰਭਰਤਾ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਨਾਲ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਆਮਦਨ। ਦਯਾਵਾਨ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇਣ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਅਧੀਨ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਸੰਕਟ ਦੌਰਾਨ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਪਰਿਵਾਰ ਗਰੀਬੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜੀਵਨ-ਯਾਪਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਧਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਮਾਨਵਤਾਵਾਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਸਰੋਤ ਦੀ ਮੁਹੱਈਆਤਾ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੋਵੇਂ ਸਿਰੇ ਮਿਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਆਸਰਾਧਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲਾਭਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਆਸਰਾਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਦਯਾਵਾਨ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇਣਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉੱਤਪੰਨ ਸੰਕਟ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਦਯਾਵਾਨ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤਤਾ ਨਾਲ ਤਰਸ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਅਧੀਨ ਹੈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਉਪਰ ਉਠਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੌਤ ਕਾਰਨ ਅਚਾਨਕ ਸੰਕਟ ਜੋ ਛੱਡ ਗਿਆ ਹੈ ਗਰੀਬ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਾਧਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਦੇ ਬਾਹਰ ਸ਼ੁੱਧ ਮਾਨਵਤਾਵਾਦੀ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਮੁਹੱਈਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਪਰਿਵਾਰ ਕਰੇਗਾ ਦੋਵਾਂ ਸਿਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਣ, ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਦੇ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੋਣ ਅਜਿਹੀ ਵਸਤੂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਲਈ ਤਰਸਪੂਰਣ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਸੰਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਰੋਟੀ-ਜੇਤੂ, ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਥੇ ਵੀ ਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਤਕਾਲਤਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਦਿਆਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਦਇਆ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ. ਜਿੱਥੇ ਮੌਤ ਦੀ ਤਰੀਕ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਗਿਆ ਹੈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ, ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਤਤਕਾਲਤਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹਮਦਰਦ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਇਸਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਤੋਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਏ ਤਰਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਬਾਹਰ. ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਦਿਆਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੋ ਸਿਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਦਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰ. ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਸਥਿਤੀ ਮ੍ਰਿਤਕ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਹੈ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਵਿਚਾਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ. [ਪਾਰਾ 7.2-7.4][630-F-H; 631-ਏ-ਐਚ; 632-ਏ-ਸੀ]

1.2 ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ, ਲੰਬੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਹਮਦਰਦ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਤਤਕਾਲਤਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪਤਲਾ ਅਤੇ ਗੁਆਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਹਾਲਾਤ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ, ਸ਼ਾਇਦ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਿਹਤਰ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਤ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਹਨ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧਿਤ ਹੈ ਕਿ ਦੇਰੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਜਿਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹੇ ਦਾਵੇ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਤੁਰੰਤਤਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪਤਲੀ ਹੋ ਕੇ ਖੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ

ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਹਾਲਾਤ, ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੁਆਰਾ ਅਗਵਾਈ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਲੰਬੀ ਦੇਰੀ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਸਕਿਆ ਹੈ, ਸੰਭਵਤ: ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਲਾਭਕਾਰੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਹਾਸਲ ਕਰਕੇ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇਣਾ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਦਾਵੇ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਚੂੰਕਿ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਇੱਕ ਵੇਸਟਿਡ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਆਸਰਾਧਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਆਏ ਵਿੱਤੀ ਹਾਲਾਤ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਦਾਵਾ ਨਹੀਂ ਮਨੋਰਜਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। [ਪੈਰਾ 7.5]

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਹਕੀਮ ਸਿੰਘ, (1997)
8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 85 : [1997] 4 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 377 – ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

1.3 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 226 ਅਧੀਨ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬੀ-ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ, 2005-2006 ਦੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਸਾਲ 2015 ਤੱਕ ਯਾਨੀ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਤੱਕ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਧੀਮੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਵਾਬੀ-ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਮੈਂਡੇਮਸ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਰਿਟ ਲਈ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰੁਖ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰੁਖ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਲੰਬੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਇਲਾਜ ਦੀ ਛੋਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਵਾਬੀ-ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨਾਲ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਦੇਰੀ ਜਵਾਬੀ-ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 226 ਅਧੀਨ ਵਿਵੇਕਾਧੀਨ ਰਾਹਤ ਲਈ ਅਯੋਗ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਹੋਰ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਉਹ ਹੁਕਮ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਜਵਾਬੀਆਂ ਦੀ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰਾਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਜਵਾਬੀ-ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਾਰਨ ਦੇ ਕਾਰਜ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਤਥਾਨ ਦਾ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਮਦਰਦੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਨੀਤੀ/ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਤੁਰੰਤਤਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨਿਭਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਿੱਚ, ਬਲਕਿ ਤੁਰੰਤਤਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੋਸੈਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪੈਣ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅੱਗੇ ਵੀ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 2005-2006 ਵਿੱਚ ਜਵਾਬੀ-ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਬਰਦਵਾਨ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾ ਠੋਸ ਕਦਮ 2013 ਵਿੱਚ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰਾਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਬਰਦਵਾਨ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਅੱਗੇ ਭੇਜੀ। ਜਵਾਬੀ-ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਕੋਲਕਾਤਾ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਸਿਰਫ 2015 ਵਿੱਚ ਖੜਕਾਏ, ਅਰਥਾਤ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਦਸ ਸਾਲ ਬਾਅਦ। ਜਵਾਬੀ-ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਜਲਦੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅਗਾਂਹ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਠੋਸ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂਡੇਮਸ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਰਿਟ ਮੰਗਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤਤਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ-ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, 2005-2006 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ 2023 ਵਿੱਚ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨਾ, ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ, ਜਵਾਬੀ-ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਅਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜੀਵਨ ਯਾਪਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਜਵਾਬੀ-ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਅਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣ ਜਾਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 8, 10-13]

ਮੂਨ ਮਿਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਐਮ. ਆਰ. ਮੇਹਰ, ਪ੍ਰਧਾਨ, ਔਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤ, ਬੰਬਈ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1967

ਐਸ.ਸੀ. 1450 – ਫੈਸਲਾ।

ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਨੰਦਲਾਲ ਜੈਸਵਾਲ, (1986) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 566 : [1987] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1; ਜਗਦੀਸ਼ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, (1997) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 538; ਐਨ.ਡੀ.ਐਮ.ਸੀ. ਬਨਾਮ ਪਾਨ ਸਿੰਘ, (2007) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 278 : [2007] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 711; ਉੱਤਰਾਖੰਡ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਭੰਡਾਰੀ, (2013) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 179 : [2013] 9 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 609 – ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

1.4 ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹੀ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਰਗਰਮੀ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਸਮੁੱਚਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਹੋ ਸਕੇ।

1.5 ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੀਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜੋ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੈਦਾਨ 'ਚ ਹੋਲਡਿੰਗ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਰਜ਼ੀਆਂ 2006 ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕੂਲਰ ਨੰਬਰ 97-ਐਮਪ. ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸਰਕੂਲਰ ਨੰਬਰ 142-ਐਮਪ. ਸਰਕੂਲਰ ਨੰਬਰ 97- ਐਮਪ. ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸਰਕੂਲਰ ਨੰਬਰ 142-ਐਮਪ. ਸਿਰਫ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਚੂੰਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸਰਕੂਲਰ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਧੀਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਧੀਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੀਤੀ ਦਾ ਹੋਣਾ ਦਯਾਲੂ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧੀਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਨੀਤੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਦਯਾਲੂ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕੂਲਰ ਨੰਬਰ 301-ਐਮਪ, 302-ਐਮਪ ਅਤੇ 303-ਐਮਪ. ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਸਰਕੂਲਰ ਨੰਬਰ 301-ਐਮਪ., 302-ਐਮਪ. ਅਤੇ 303 ਐਮਪ. ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਉਹ ਲਾਗੂ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸਰਕੂਲਰ ਨੰਬਰ 301-ਐਮਪ., 302- ਐਮਪ. ਅਤੇ 303-ਐਮਪ ਅਧੀਨ ਯੋਜਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। [ਪੈਰਾ 16.2 ਅਤੇ 16.4]

ਮੁਮਤਾਜ਼ ਯੂਨਸ ਮੁਲਾਨੀ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ, (2008) 11 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 384 : [2008] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 241; ਭਾਰਤੀ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਬਨਾਮ ਸੂਰਜ ਨਾਰਾਇਣ ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ, (2014) 15 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 739 – ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

1.6 ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਧੀਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨੀਤੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਨੀਤੀ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਮਾਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਨੀਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਦਯਾਲੂ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਉਦਾਰ ਮਕਸਦ ਨਹੀਂ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਜੱਜ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

[ਪੈਰਾ 16.5, 17]

ਸੁਸ਼ਮਾ ਗੋਸਾਈਨ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ, (1989) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 468;
ਉਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨਾਗਪਾਲ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, (1994) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 138 : [1994] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 893; ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਅੰਕੁਰ ਗੁਪਤਾ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 2003 ਐਸ.ਸੀ. 3797 : [2003] 3 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 333; ਜਗਦੀਸ਼ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ, (1996) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 301 : [1995] 5 ਸੁਪਲ.

ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 177; ਆਈ.ਜੀ. (ਕਰਮਿਕ) ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਮਣੀ ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ, (2007) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 162 : [2007] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 978; ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸਜਾਦ ਅਹਮਦ ਮੀਰ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 2006 ਐਸ.ਸੀ. 2743 : [2006] 3 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 576; ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸ਼ਸ਼ੀ ਕੁਮਾਰ, (2019) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 653 : [2019] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 432 – ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਮਲਯ ਨੰਦਾ ਸੇਠੀ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 2022 ਐਸ.ਸੀ. 2836; ਅਸ਼ੋਕ ਲੇਂਕਾ ਬਨਾਮ ਰਿਸ਼ੀ ਧੀਕਸ਼ਿਤ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 2006 ਐਸ.ਸੀ. 2382 : [2006] 1 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 142 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਗੋਬਿੰਦਾ ਹਜ਼ਰਾ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ, ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 13147 (ਡਬਲਿਊ) ਦਾ 2017; ਦੇਬਾਬ੍ਰਤ ਤਿਵਾਰੀ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮਿਤੀ 30ਵੀਂ ਸਤੰਬਰ, 2019, ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਐਮ.ਏ.ਟੀ 859 ਦਾ 2018 ਨਾਲ ਸੀ.ਏ.ਐਨ 6137 ਦਾ 2018 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਲਿੰਡਸੇ ਪੈਟਰੋਲੀਅਮ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੋਸਪਰ ਆਰਮਸਟਰਾਂਗ, (1874) 3 ਪੀ.ਸੀ. 221 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਲਾ ਰੈਫਰੈਂਸ

[2019] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 432ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆਪੈਰਾ 4.2

[1994] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 893ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆਪੈਰਾ 7.1 (ii)

[1997] 4 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 377ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆਪੈਰਾ 7.1 (iii)

[2003] 3 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 333ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆਪੈਰਾ 7.1 (iv) ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ: ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8842-8855 ਦਾ 2022।

ਕੋਲਕਾਤਾ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 30.09.2019 ਨੂੰ ਦਿਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਿੱਚ ਐਮ.ਏ.ਟੀ. ਨੰਬਰ 859, 860, 853, 861, 863, 864, 862, 854, 855, 856, 857, 858, 634 ਅਤੇ 847 ਦੇ 2018 ਦੇ ਮਾਮਲੇ.

ਰਾਕੇਸ਼ ਦ੍ਵਿਵੇਦੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਮਿਸ ਮਧੁਮਿਤਾ ਭੱਟਾਚਾਰਜੀ, ਮਿਸ ਅਰੁਸ਼ੀ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ.

ਇੰਦਰਦੀਪ ਪਾਲ, ਮਿਸਿਜ ਸੌਗਾਤਾ ਪਾਲ ਦਾਸ, ਰਾਉਫ ਰਹੀਮ, ਮਿਸ ਏਕਤਾ ਚੌਧਰੀ, ਚੰਚਲ ਕੁਮਾਰ ਗੰਗੁਲੀ, ਸ਼ਸ਼ਵਤ ਪਾਂਡਾ, ਮਿਸ ਵੰਦਨਾ ਤਿਵਾਰੀ, ਮਿਸ ਸਿਮਰਨ ਸਿੰਘ, ਜੋਹੇਬ ਹੋਸੈਨ, ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਲਈ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਨਾਗਰਥਨਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ.

ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਕੋਲਕਾਤਾ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 30ਵੀਂ ਸਤੰਬਰ, 2019 ਨੂੰ ਐਮ.ਏ.ਟੀ 859 ਦੇ 2018 ਨਾਲ ਸੀ.ਏ.ਐਨ 6137 ਦੇ 2018 ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਮ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 05ਵੀਂ ਜੁਲਾਈ, 2018 ਨੂੰ ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 2739 (ਡਬਲਿਊ) ਦੇ 2016 ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬਰਦਵਾਨ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਰਾਣਾਘਾਟ ਅਤੇ ਹਾਬੜਾ ਨਗਰ ਨਿਗਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ

ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਦਯਾਲੂ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉਸ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਵੀ ਪਛਾਣਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

2. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਬਰਦਵਾਨ, ਰਾਣਾਘਾਟ ਅਤੇ ਹਾਬੜਾ ਮਿਊਨਿਸਿਪੈਲਟੀਜ਼ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹਨ, ਜੋ ਹਾਰਨੈਸ ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਮਿਊਨਿਸਿਪੈਲਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟਾਂ 'ਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਹਮਦਰਦੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕ ਅਤੇ ਕੀ ਕੋਈ ਸਕੀਮ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਹੋਰ, ਚੂੰਕਿ ਸਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਬਰਦਵਾਨ ਮਿਊਨਿਸਿਪੈਲਟੀ ਸਬੰਧੀ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

2.1. ਬਰਦਵਾਨ ਮਿਊਨਿਸਿਪੈਲਟੀ ਸਬੰਧੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਰਦਵਾਨ ਮਿਊਨਿਸਿਪੈਲਟੀ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰਦਵਾਨ ਮਿਊਨਿਸਿਪੈਲਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ (ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 6 ਇੱਥੇ); ਬਰਦਵਾਨ ਮਿਊਨਿਸਿਪੈਲਟੀ ਦੇ ਐਕਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਅਫਸਰ (ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 7 ਇੱਥੇ) ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰਾਂ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਬਰਦਵਾਨ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਤਿੰਨ-ਮੈਂਬਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

2.2. ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ, ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ (ਭਰਤੀ) ਨਿਯਮਾਂ, 2005 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆ, ਬਰਦਵਾਨ ਮਿਊਨਿਸਿਪੈਲਟੀ ਦੀ ਕੌਂਸਲਰਾਂ ਦੀ ਬੋਰਡ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ 30ਵੀਂ ਮਈ 2013 ਨੂੰ ਹੋਈ, ਗਰੁੱਪ 'ਸੀ' ਅਤੇ 'ਡੀ' ਪੋਸਟਾਂ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਲਈ 62 ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਉਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸਨ।

2.3. ਕਿ ਬਰਦਵਾਨ ਮਿਊਨਿਸਿਪੈਲਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਮੈਮੋ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 12ਵੀਂ ਜੂਨ, 2013, ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਅਗਾਊਂ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੌਂਸਲਰਾਂ ਦੀ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਮਤੇ ਦੇ ਨਾਲ 30ਵੀਂ ਮਈ, 2013, ਦੀ ਇੱਕ ਜਾਂਚ/ਇਨਕੁਆਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗਵਾਹੀਆਂ ਨਾਲ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰਾਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4), ਨੂੰ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਭੇਜੀ। ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਗਰੁੱਪ 'ਸੀ' ਦੇ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ ਜੋ 'ਹਾਰਨੈਸ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਆਸਰਾਜ਼' ਦੀ ਛੋਟੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਸਨ।

2.4. ਕਿ 7ਵੀਂ ਜੂਨ 2014 ਨੂੰ, ਚੇਅਰਮੈਨ, ਬਰਦਵਾਨ ਮਿਊਨਿਸਿਪੈਲਟੀ (ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5), ਨੇ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੂਚੀ 512/XII-6 ਨੰਬਰ ਵਾਲੇ ਮੈਮੋ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰਾਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4) ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜੀ।

2.5. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰਾਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਾਂ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਮਿਲਣ ਉਪਰੰਤ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ, ਦੇਬਾਬਰਤਾ ਤਿਵਾਰੀ (ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1) ਨੇ ਕੋਲਕਾਤਾ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 2015 ਵਿੱਚ 3243 (ਡਬਲਯੂ) ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਛੋਟੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਧੀਨ ਹਮਦਰਦੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਬਰਦਵਾਨ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਹਮਦਰਦੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣ ਲਾਇਕ ਸੀ, ਹੇਠਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਮਰ ਗਏ ਅਤੇ ਕਿ ਬਰਦਵਾਨ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰਾਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰੇਟ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

2.6. ਉਕਤ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ 17ਵੀਂ ਮਾਰਚ, 2015 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰਾਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਦਸ ਹਫਤਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਫਤਾ ਬਾਅਦ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਸੰਚਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

2.7. ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰਾਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ 16ਵੀਂ ਅਕਤੂਬਰ, 2015 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰਾਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਕੋਲ ਹਮਦਰਦੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨੀਤੀ ਤੈਅ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰਾਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸਥਾਨਕ ਨਗਰ ਸਰੀਰਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਨੀਤੀ ਵਿਸਤਾਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਹਮਦਰਦੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਮਰਨ ਵਿੱਚ ਹਾਰਨਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

2.8. ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰਾਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ 16ਵੀਂ ਅਕਤੂਬਰ, 2015 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਕੋਲਕਾਤਾ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 2016 ਵਿੱਚ 2733 (ਡਬਲਯੂ) ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਨ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਸੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬੈਚ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੋਲਕਾਤਾ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ 5 ਜੁਲਾਈ, 2018 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਆਮ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼। ਇਹ ਆਮ ਆਦੇਸ਼ 2016 ਵਿੱਚ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2739 (ਡਬਲਿਊ) ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਕਲੌਤੇ ਜੱਜ ਨੇ ਗੋਬਿੰਦ ਹਜ਼ਰਾ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਰਾਜ, ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 13147 (ਡਬਲਿਊ) ਦੇ 2017 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਥੇ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਕੀ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਹਾਨੁਭੂਤੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਬੰਧੀ ਕੋਈ ਯੋਜਨਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਹਾਨੁਭੂਤੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਬੰਧੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ (ਇਥੇ ਜਵਾਬਦੇਹ) ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

2.9. ਇਕਲੌਤੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 5 ਜੁਲਾਈ, 2018 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ- ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਗਰੁੱਪ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਪਸੰਦ ਕੀਤੀ। ਉਕਤ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 30 ਸਤੰਬਰ, 2019 ਨੂੰ ਐਮ.ਏ.ਟੀ 859 ਦੇ 2018 ਨਾਲ ਸੀ.ਏ.ਐਨ 6137 ਦੇ 2018 ਵਿੱਚ ਦੇਬਬ੍ਰਤ ਤਿਵਾਰੀ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਆਮ ਚੁਣੌਤੀਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਚੁਣੌਤੀਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰਾਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਬਰਦਵਾਨ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਰਾਣਾਘਾਟ ਅਤੇ ਹਾਬੜਾ ਨਗਰ ਨਿਗਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹਾਨੁਭੂਤੀ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉਸ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਵੀ ਪਛਾਣਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ।

2.10 ਹਾਈ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਢੁਕਵੇਂ ਨਤੀਜੇ ਕਲਕੱਤਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 30 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਤੰਬਰ, 2019, ਇੱਥੇ ਹੇਠਾਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹਨ:

i. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰਕ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਕਿ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਸਹਾਨੁਭੂਤੀ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ

ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਪਰ ਅੰਤਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਾਮਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਲਾਂ ਲੱਗ ਗਏ। ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰਾਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲਟਕਾਇਆ ਰੱਖਿਆ, ਨਤੀਜਤਨ, ਇੱਕ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰਾਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ। ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰਾਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਕੇਵਲ ਬਰਦਵਾਨ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 2015 ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਇਆ। ਇਸ ਲਈ, ਕੇਵਲ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਸੈਸ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਭਗ ਦਸ ਸਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਖਰਚਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਰੀ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ii. ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਉਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਆਸਰਿਤ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਹਾਰਨੈਸ ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਲਾਭ ਦਾਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਰਕੁਲਰ ਨੰਬਰ 97-ਐਮਪ.; 142-ਐਮਪ.; 30-ਐਮਪ.; ਅਤੇ 251-ਐਮਪ., ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਸਨ।

iii. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਯੋਜਨਾ ਸੀ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਸਰਕੁਲਰ ਨੰਬਰ 301-ਐਮਪ., 302-ਐਮਪ. ਅਤੇ 303 ਐਮਪ. ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪੜ੍ਹਨ ਉੱਤੇ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਰਕੁਲਰ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਸਨ। ਕਿ ਉਕਤ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀਸਥਾਪਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਆਫ ਰਿਕਰੂਟਮੈਂਟ ਇਨ ਸਟੇਟ ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਐਸਟੈਬਲਿਸ਼ਮੈਂਟਸ ਅਤੇ ਐਸਟੈਬਲਿਸ਼ਮੈਂਟਸ ਆਫ ਪਬਲਿਕ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗਜ਼, ਸਟੈਚੂਟਰੀ ਬਾਡੀਜ਼, ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀਆਂ ਅਤੇ ਲੋਕਲ ਅਥਾਰਿਟੀਜ਼ ਐਕਟ, 1999 (ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਐਕਟ XIV ਆਫ 1999) (ਇਸਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ‘1999 ਦਾ ਐਕਟ’ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀਸਥਾਪਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਕਿ ਉਕਤ ਸਰਕੁਲਰ ਜੋ ਕਿ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀਸਥਾਪਨਾਂ ਸਮੇਤ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਿਟੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਨਾ ਤਾਂ ਵਾਪਸ ਲਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕੁਲਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੇ ਗਏ ਸਨ।

iv. ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਰਕੁਲਰ ਨੰਬਰ 142-ਐਮਪ. ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ 97-ਐਮਪ. ਕੇਵਲ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਖੁਦ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਯੋਜਨਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿ ਸਰਕੁਲਰ ਨੰਬਰ 142 ਐਮਪ. ਤੋਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਰਕੁਲਰ ਨੰਬਰ 301-ਐਮਪ., 302-ਐਮਪ. ਅਤੇ 303-ਐਮਪ. ਅਧੀਨ ਉਪਲਬਧ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਾਅਦ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਅਭਾਵ ਵਿੱਚ, ਯੋਜਨਾ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਇਹੀ ਯੋਜਨਾ ਹੋਵੇਗੀ।

v. ਕਿਸੇ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਦਿਆਂ ਕਿ ਸਰਕੁਲਰ ਨੰਬਰ 301-ਐਮਪ., 302-ਐਮਪ. ਅਤੇ 303 ਐਮਪ. ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਲਾਗੂ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ, ਨਗਰ ਨਿਗਮਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਰਕੁਲਰ ਨੰਬਰ 301-ਐਮਪ., 302-ਐਮਪ. ਅਤੇ 303-ਐਮਪ. ਅਧੀਨ ਯੋਜਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਹੋਵੇਗੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰਾਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਬਰਦਵਾਨ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ 12ਵੀਂ ਜੂਨ, 2013 ਦੀ ਮੈਮੋ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਰਦਵਾਨ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਦਯਾਲੂ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ੀ ਨਾਮਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮੰਗੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰਾਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਂਚਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿ ਕੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਉਚਿਤ

ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਨਾਮਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਬਰਦਵਾਨ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਰਕੂਲਰ ਨੰਬਰ 301-ਐਮਪ., 302-ਐਮਪ ਅਤੇ 303-ਐਮਪ. ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਲਲੇਖਿਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਹੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਦਯਾਲੂ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਜਵਾਬੀ-ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਪਾਏ ਗਏ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

3. ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਰਾਕੇਸ਼ ਦ੍ਵਿਵੇਦੀ, ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ, ਸੁਸ੍ਰੀ ਮਧੁਮਿਤਾ ਭੱਟਾਚਾਰਜੀ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ-ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਇੰਦਰਦੀਪ ਪਾਲ ਦੇ ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ।

ਦਲੀਲਾਂ:

4. ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਰਾਜ ਲਈ ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੋਲਕਾਤਾ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਸਮਝ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹਨ।

4.1. ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੰਨੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ, ਕਿ ਜਵਾਬੀ-ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਦਯਾਲੂ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਮੁਕਤੀਦਾਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਨੀਤੀ ਪਿੱਛੇ ਦਾ ਤਰਕ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਆਸਰਾਧਾਰੀ(ਆਂ) ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸਹਾਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਜੋ ਆਸਰਾਧਾਰੀ(ਆਂ) ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਮਾਉ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਮੌਤ ਜਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਕਾਰਨ ਅਚਾਨਕ ਵਿੱਤੀ ਸੰਕਟ ਤੋਂ ਉਬਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਮਿਲੇ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ। ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬੀ-ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸਾਲ 2005-2006 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਕਿ ਹੁਣ, ਅਰਥਾਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਲਈ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ 17-18 ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਨੀਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

4.2. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਸ਼ਸ਼ੀ ਕੁਮਾਰ, (2019) 3 SCC 653 ("ਸ਼ਸ਼ੀ ਕੁਮਾਰ") 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਅੰਤਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

4.3. ਅਗਲਾ ਦਾਅਵਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕੂਲਰ ਨੰਬਰ 142-ਐਮਪ. ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ 97-ਐਮਪ. ਸਿਰਫ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇਣਾ ਵਿਆਵਹਾਰਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਉਦਯੋਗਾਂ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਉਪਕ੍ਰਮਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਸਰਕੂਲਰ ਨੰਬਰ 142-ਐਮਪ. ਅਧੀਨ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ, ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਨਗਰ ਨਿਗਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਯੋਜਨਾ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ। ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

4.4. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ

ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸੇ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਆਸਰਾਧਾਰੀ(ਆਂ) ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਹਾਲਾਤ (ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ) ਮਜਬੂਰੀ ਵਾਲੇ ਹੋਣ। ਇਸ ਲਈ, 2005-2006 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਦਾਅਵਾ ਨੂੰ 2023 ਵਿੱਚ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ।

ਉਪਰੋਕਤ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਨਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਰਾਜ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਵਿਭਾਜਨ ਪੀਠ ਦੇ ਚੁਕਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

5. ਇਸ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਜਵਾਬੀ-ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਚੁਕਾਇਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬੇਦਾਗ ਸਰਾਹਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

5.1. ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਯੋਜਨਾ ਨਗਰ ਨਿਗਮਾਂ ਸਮੇਤ ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰਾਜ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜੇਕਰ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਯੋਜਨਾ ਮੌਜੂਦ ਨਾ ਹੋਵੇ।

5.2. ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 301-ਐਮਪ. ਨੇ ਨਿੰਨ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ 'ਛੋਟੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ' ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਲਾਭ ਉਕਤ 'ਛੋਟੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ' ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ:

a) ਹਾਰਨ ਵਿੱਚ ਮਰ ਰਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਿਰਭਰ।

b) ਅਯੋਗ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਆਸ਼ਰਿਤ।

c) ਜ਼ਮੀਨ ਗੁਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ।

d) ਸਾਬਕਾ ਜਨਗਣਨਾ ਕਰਮਚਾਰੀ।

e) ਡਿਸਚਾਰਜ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 302-ਐਮਪ. ਦੁਆਰਾ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 'ਛੋਟੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ' ਦੁਆਰਾ ਭਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਖਾਲੀਆਂ ਦੇ 30% ਨੂੰ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤਾ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, 6 ਜੂਨ, 2005 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ 1999 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(c) ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਸਰਕੂਲਰ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ 97-ਐਮਪ. ਨੇ 'ਛੋਟੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ' ਨੂੰ ਦਯਾਲੂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਤਰੀਕਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, 1 ਨਵੰਬਰ, 2007 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 142-ਐਮਪ. ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 97-ਐਮਪ. ਸਿਰਫ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਆਪਣੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ।

ਜੇਕਰ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਨੀਤੀ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਸਹਾਨੁਭੂਤੀ ਆਧਾਰਿਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਰਕੁਲਰ ਨੰਬਰ 301-ਐਮਪੀ., 302-ਐਮਪੀ. ਅਤੇ 303-ਐਮਪੀ. ਦੀ ਤਾਕਤ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

5.3. ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਜਵਾਬੀ-ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕਾਰਨ ਹੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਜਵਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੁਕਸਾਨ

ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕਿ ਜਵਾਬੀ-ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲਗਨ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਲਕਾਤਾ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬੀ-ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਭਾਵ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਵਿਚਾਰਣ ਯੋਗ ਬਿੰਦੂ:

6. ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਬਿੰਦੂ ਉੱਠਣਗੇ:

i. ਕੀ ਕੋਲਕਾਤਾ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਜਵਾਬੀ-ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹਾਨੁਭੂਤੀ ਆਧਾਰਿਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਦਾਵਿਆਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ?

ii. ਕੀ ਆਦੇਸ਼?

6.1. ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਜਨਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜੋ ਕਾਮ ਦੌਰਾਨ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਸਹਾਨੁਭੂਤੀ ਆਧਾਰਿਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਸਹਾਨੁਭੂਤੀ ਆਧਾਰਿਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਭਰਨ ਤੋਂ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਦੇਸ਼, ਇਸ ਨੀਤੀ/ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਨੀਤੀ: ਤਰਕ:

7. ਮੌਤ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਅਤੇ ਬੁਢੇ ਜਾਂ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਮੌਤ, ਜਨਮ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੀਵ ਲਈ ਅਟਲ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਮੌਤ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ। ਹੋਰ, ਇਕ ਮਰੇ ਹੋਏ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੀਮਤੀ ਸੰਪਤੀ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ; ਉਹ ਕਈ ਵਾਰੀ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਗਰੀਬੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਆਰਥਿਕ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਾ ਬਣੇ? ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਰਾਜ ਦਾ ਦਾਇਤਵ, ਜੋ ਕਿ ਹਾਰਨੈਸ ਵਿਚ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ, ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਇਕ ਯੋਗ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਾਲੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਦਭਵ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸਹਾਰਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਲਈ ਸਮਰਥਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ IV ਤੋਂ, ਅਰਥਾਤ ਰਾਜ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਲੇਖ 39 ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

7.1. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਨੀਤੀ ਜਾਂ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਤਰਕ ਅਤੇ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਬਾਰੇ।

i. ਸੁਸ਼ਮਾ ਗੋਸਾਈਨ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ, (1989) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 468, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਦਯਾਲੂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕਿ ਦਯਾਲੂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੌਤ ਕਾਰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿਚ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ii. ਉਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨਾਗਪਾਲ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, (1994) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 138, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ

ਕਿ ਦਯਾਲੂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਕ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਸੰਕਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮਰੇ ਹੋਏ ਦੇ ਆਸਰੇਦਾਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨੂੰ ਯੋਗ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਕਿ ਸਿਰਫ ਹਾਰਨੈਸ ਵਿਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਰੋਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ; ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਸੰਬੰਧੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮਰੇ ਹੋਏ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਹਾਲਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇ ਕਿ, ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਦਾਨੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਪਰਿਵਾਰ ਸੰਕਟ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਗਾ, ਤਾਂ ਇਕ ਯੋਗ ਪਰਿਵਾਰ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਇਕ ਯੋਜਨਾ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਣ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਹੋਰ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਇਕ ਵਸੀਅਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਕ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿ ਉਦੇਸ਼ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਸੰਕਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਕਲੌਤੇ ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਦਯਾਲੂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸੰਕਟ ਦੇ ਹੱਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

iii. ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਹਕੀਮ ਸਿੰਘ, (1997) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 85, ("ਹਕੀਮ ਸਿੰਘ") ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਦਾਵੇ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਵੇਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਨਾ ਭੁੱਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਵਿੱਤੀ ਸੰਕਟ ਤੋਂ ਉਭਾਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਕਮਾਉ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਅਸਮਾਇਕ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾਵੇਦਾਰਾਂ 'ਤੇ ਆ ਪਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਉਥੇ ਦਾਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਯਾਲੂ ਅਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਮਾਨੇ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਦਾਵੇ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕ੍ਰਮ ਵਜੋਂ ਵਰਤਾਰਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ।

iv. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਅੰਕੁਰ ਗੁਪਤਾ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ 2003 ਐਸ.ਸੀ 3797 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਦਾਵੇ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣ ਲਈ, ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਸੰਕਟ ਆਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਰਾਜ ਲਈ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਹੀ ਮਰ ਗਿਆ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਦਯਾਲੂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਾਰੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

v. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਕ ਲਗਾਤਾਰ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦੀ ਰੇਖਾ ਹੈ ਜਿਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਕਿ ਦਯਾਲੂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੇਵਲ ਉਸ ਤੁਰੰਤ ਅਣਉਮੀਦ ਮੁਸੀਬਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੌਤ ਕਾਰਨ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਵਾਇਆ ਜਗਦੀਸ਼ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਦੀ ਰਾਜ, (1996) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 301। ਜਦੋਂ ਦਯਾਲੂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਣਮਿੱਥੀ ਦਯਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ, ਵਾਇਆ ਆਈ.ਜੀ. (ਕਰਮਿਕ) ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਮਣੀ ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ, (2007) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 162। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਮਤਾਜ਼ ਯੂਨਸ ਮੁਲਾਨੀ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਰਾਜ, (2008) 11 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 384 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਥੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਯਾਲੂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਭਰਤੀ ਦਾ ਸਰੋਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਵਿੱਤੀ ਸੰਕਟ ਤੋਂ ਉਬਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਹੈ।

vi. ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੀ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸਜਾਦ ਅਹਮਦ ਮੀਰ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 2006 ਐਸ.ਸੀ. 2743 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ (ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਪਿਤਾ) ਦੀ ਮੌਤ ਮਾਰਚ, 1987 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸਤੰਬਰ, 1991 ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਅਤੇ ਅੱਧ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਿਸਨੂੰ ਮਾਰਚ, 1996 ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜੂਨ, 1999 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸਨੂੰ ਜੁਲਾਈ, 2000 ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜੱਜ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮਾਮਲਾ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਬਾਅਦ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇਣਾ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ

ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

vii. ਸ਼ਸ਼ੀ ਕੁਮਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਡਾ. ਡੀ.ਵਾਈ. ਚੰਦ੍ਰਚੂੜ, ਜੇ. (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਨ) ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਇਹ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 14 ਅਤੇ 16 ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਹੋਣ। ਇਸ ਨੀਤੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਅਚਾਨਕ ਮੌਤ 'ਤੇ ਵਿੱਤੀ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਨੂੰ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਗਿਆ ਹੈ:

“41. ਜਿਹੜੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੱਥ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਉਹ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 11 ਮਈ 2015 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਬੇਨਤੀ 8 ਮਈ 2007 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 15 ਜਨਵਰੀ 2008 ਨੂੰ ਅਤਿਰਿਕਤ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਲੋੜ ਪਾਈ ਸੀ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਕਮ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਆਮਦਨ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਲਈ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 226 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਉਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨਾਗਪਾਲ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਮਦਦ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਰੰਤਤਾ ਦਾ ਭਾਵ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁਆਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਨਿਰਭਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।”

7.2. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਿਧਾਂਤ ਉਭਰੇ ਹਨ:

i. ਕਿ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਆਮ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਤੋਂ ਵਿਚਲਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਰਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਚੂੰਕਿ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਬਿਨਾਂ ਉਕਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਆਮ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਲਿਖਿਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੀ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਵਿੱਤੀ ਸੰਕਟ ਤੋਂ ਉਬਾਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣਾ।

ii. ਦਯਾਲੂ ਅਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਭਰਤੀ ਦਾ ਸਰੋਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜ ਜਾਂ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਖੇਤਰ ਦੀ ਉਦਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਦਯਾਲੂ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਆਸਰਾਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਯਾਪਨ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਵਿੱਤੀ ਸੰਕਟ ਤੋਂ ਉਬਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।

iii. ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੋਈ ਵੇਸਟਿਡ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਦਯਾਲੂ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਅਤੇ ਸੰਕਟ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

iv. ਕਿ ਦੁਖੀ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਲਟਕਾਇਆ ਰੱਖਣਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

v. ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਤੀ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਆਮਦਨ, ਇਸ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ, ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੰਤਮ ਲਾਭ, ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਉਮਰ, ਨਿਰਭਰਤਾ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਨਾਲ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਆਮਦਨ।

7.3. ਦਯਾਲੂ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦੇਣ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਅਧੀਨ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਸੰਕਟ ਦੌਰਾਨ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਨੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਗਰੀਬੀ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਯਾਪਨ ਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਧਨ ਬਿਨਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਮਾਨਵਤਾਵਾਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ

ਨੂੰ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜੀਵਨ ਯਾਪਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਰੋਤ ਮੁਹੱਈਆ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੋਵੇਂ ਸਿਰੇ ਮਿਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਆਸਰਾਧਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲਾਭਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਆਸਰਾਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇਣਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਸੰਕਟ ਜੋ ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਇੱਕ ਬਾਧਿਆਤ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਕਾਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਥੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਗੁਆ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਵਿਚਾਰਣਾ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ।

7.4. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਮਦਰਦੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਦਾਵੇ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਸਿਨੇ ਕੁਆ ਨੋਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹਮਦਰਦੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਬਿਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਸਿਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਹਾਲਤ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਮੁੱਖ ਵਿਚਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

7.5. ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੇ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਹਮਦਰਦੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਲੋਂ ਹਮਦਰਦੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਲੋਂ ਅਜਿਹੀ ਦਾਵੇ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਤੁਰੰਤਤਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪਤਲੀ ਹੋ ਕੇ ਖੋਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਹਾਲਤ, ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ, ਬਿਹਤਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਲੰਬੀ ਦੇਰੀ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਸੰਭਵਤ: ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਲਾਭਕਾਰੀ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਹਾਸਲ ਕਰਕੇ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਮਦਰਦੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਦੇਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਾਕਿਮ ਸਿੰਘ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਮਾਨਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਹਮਦਰਦੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਦਾ ਦਾਵਾ ਇੱਕ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਾਂਗ ਹੈ ਜੋ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਚੂੰਕਿ ਹਮਦਰਦੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਇੱਕ ਵੇਸਟਿਡ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਆਸਰਿਤਾਂ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਹਾਲਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੇਸ਼ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਹਮਦਰਦੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਦਾ ਦਾਵਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

8. ਲੈਚਸ ਜਾਂ ਬੇਜਾ ਦੇਰੀ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇਕ ਇਕੁਇਟੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਕਲਪਿਕ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਰ ਬਾਰਨਸ ਪੀਕਾਕ ਵਲੋਂ ਲਿੰਡਸੇ ਪੈਟਰੋਲੀਅਮ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੋਸਪਰ ਆਰਮਸਟਰੌਂਗ, (1874) 3 ਪੀਸੀ 221 ਵਿੱਚ ਇਸ ਹੇਠਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: “ਹੁਣ ਇਕੁਇਟੀ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈਚਸ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਕੋਈ ਮਨਮਾਨਾ ਜਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਵਿਅਵਹਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨਿਆਇਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਪਾਯ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਰਟੀ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨਾਲ, ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਉਪਾਯ ਨੂੰ ਛੱਡ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਦੂਜੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਪਾਯ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਮਾਂ ਦਾ ਬੀਤਣਾ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਨ। ਪਰ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਰਾਹਤ ਖਿਲਾਫ ਦਲੀਲ, ਜੋ ਅਨਿਆਇਕ ਹੋਵੇਗੀ, ਸਿਰਫ ਦੇਰੀ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਉਹ ਦੇਰੀ ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਸੀਮਾਵਧੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਵਰੋਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਬਚਾਅ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਸੁਭਾਵਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਕੁਇਟੀਬਲ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਪਰਖਿਆ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਦੋ ਹਾਲਾਤ ਹਨ, ਦੇਰੀ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਅਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਨਿਆਂ ਜਾਂ ਅਨਿਆਂ ਦਾ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਉਪਾਯ ਨਾਲ।"

ਕੀ ਉਪਰੋਕਤ ਲੈਚਸ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਜਿਸ ਨੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀ ਇਕੁਇਟੀ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਕੀਤਾ, ਕੀ ਉਹ ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 226 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਵਿਚਾਰਣਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਆਈ ਸੀ ਮੂਨ ਮਿਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਐਮ. ਆਰ. ਮੇਹਰ, ਪ੍ਰਧਾਨ, ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਕੋਰਟ, ਬੰਬਈ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1967 ਐਸ.ਸੀ. 1450। ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਿਧਾਂਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 226 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਕੀਤਾ।

ਵਿੱਚ ਸਟੇਟ ਆਫ ਐਮ.ਪੀ. ਬਨਾਮ ਨੰਦਲਾਲ ਜੈਸਵਾਲ, (1986) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 566 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ:

"9.... ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਪਣੀ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਢਿੱਲੇ ਅਤੇ ਆਲਸੀ ਜਾਂ ਸਹਿਮਤ ਅਤੇ ਸੁਸਤ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਦੇਰੀ ਦਾ ਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਪਣੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਕਸ਼ੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਕਈ ਕਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਾਧਾਰਣ ਉਪਾਯ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਭ੍ਰਮ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਅਸੁਵਿਧਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਵੀਆਂ ਅਨਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਕਸ਼ੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬੇਤੁਕੇ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਅਸਰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਅਸੁਵਿਧਾ ਬਲਕਿ ਤੀਜੇ ਪਾਰਟੀ 'ਤੇ ਵੀ ਅਨਿਆਂ ਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਕਸ਼ੇਤਰ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਤੀਜੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਅਣਸਮਝਾਈ ਦੇਰੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਰਕ ਹੈ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕਸ਼ੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਦਾ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲੇਖ 226 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਅਵਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਸਮੇਂ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਵੇਖੋ ਜਗਦੀਸ਼ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, (1997) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 538; ਐਨ.ਡੀ.ਐਮ.ਸੀ. ਬਨਾਮ ਪਨ ਸਿੰਘ, (2007) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 278.

9. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੇਵਲ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਜਵਾਬੀ-ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਨੂੰ ਸਾਲ 2005-2006 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸੌਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਗਏ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉੱਤਰਾਖੰਡ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਭੰਡਾਰੀ, (2013) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 179, ਜਿਥੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ:

"19. ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਿਕਾਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਪੁਰਾਣੀ ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਮੁਰਦਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸਬੰਧੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਤਾਜ਼ਾ ਕਾਰਣ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮੁਰਦਾ ਕਾਰਣ ਕਾਰਵਾਈ ਫੀਨਿਕਸ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਉੱਠ ਸਕਦੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿਰਫ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

(ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

10. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਉਕਤ ਅਨੁਪਾਤ ਲਾਗੂ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਵਾਬੀ-ਰਿਟ

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ, ਆਪਣੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸਾਲ 2006-2005 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਗਾਂਹ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਸਾਲ 2015 ਤੱਕ ਯਾਨੀ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਧੀਮੀ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਵਾਬੀ-ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਮੈਂਡੇਮਸ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿਟ ਲਈ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਅਪ੍ਰੋਚ ਕੀਤਾ। ਦਰਅਸਲ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰੋਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਲੰਬੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਇਲਾਜ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੱਡਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਵਾਬੀ-ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨਾਲ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬੀ-ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲੇਖ 226 ਅਧੀਨ ਵਿਕਲਪਿਕ ਰਾਹਤ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 17 ਮਾਰਚ, 2015, ਜਿਥੇ ਕੁਝ ਜਵਾਬੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰਾਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜਵਾਬੀ-ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਕਾਰਣ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਤਥਾਨ ਦਾ ਅਸਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

11. ਇਸ ਮੋੜ 'ਤੇ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕਰੀਏ ਮਲਾਇਆ ਨੰਦਾ ਸੇਠੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਓੜੀਸਾ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 2022 ਐਸ.ਸੀ. 2836, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਯਾਲੂ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਣ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

"9. ਮੌਜੂਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਵਿਛੋੜਾ ਲੈਂਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਦਯਾਲੂ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਿਆਂ, ਅਰਥਾਤ ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿੱਤੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਅਚਾਨਕ ਮੌਤ ਦੇ ਪਰਿਣਾਮਸਵਰੂਪ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਦਾਨਗੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਜਾਂ ਨੀਤੀ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਯਾਲੂ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਨੀਤੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ, ਪਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਅਵਧੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ, ਵਿਚਾਰਣ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਪਾਏ ਹਾਂ ਕਿ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਦਯਾਲੂ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਲਟਕਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜਤਨ, ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀਕਰਤਾਓਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੋਲ ਮੈਂਡੇਟ ਦੀ ਰਿਟ ਲਈ ਅਪੀਲ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਫ਼ਜ਼ੂਲ ਜਾਂ ਤੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਬੇਨਤੀਕਰਤਾਓਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਦਾ ਗੁਜ਼ਰਨਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹਾਰਨੈਸ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਤੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਲੁੱਟਣ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਅਤੇ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ, ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਮਕਸਦ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨੀਤੀਆਂ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਸੋਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਢਿੱਲੇ ਢਾਲੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇਖੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਲਗਭਗ ਦੋ ਦਹਾਕੇ ਤੱਕ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ। ਵਿਚਾਰ ਉਚਿਤ, ਤਰਕਸੰਗਤ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਹਾਸਿਲ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਤਦ ਅਤੇ ਤਦ ਹੀ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਮਕਸਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਅਰਜ਼ੀਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਅਰਜ਼ੀਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲਗਨ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚੂਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਅਰਜ਼ੀਦਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੋਰ, ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਅਰਜ਼ੀਦਾਰ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰਣ ਵਿੱਚ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਕਾਰਨ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵੀ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਰਾਜ ਦੀ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਨੀਤੀ ਬਦਲ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥ ਇੱਥੇ ਸ਼ਾਮਲ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਸਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬੀ-ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪਰਯਾਪਤ ਲਗਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣ ਜੋ ਕਿ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਨੀਤੀ/ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਤੁਰੰਤਤਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਬਲਕਿ ਫੈਸਲੇ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਰੰਤਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀਦਾਰ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਉਸਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਜੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ।

12. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਮਦਰਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ 2005-2006 ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸਵੀਕਾਰਯ ਹੈ ਕਿ ਬਰਦਵਾਨ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲਾ ਠੋਸ ਕਦਮ 2013 ਵਿੱਚ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰਾਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਬਰਦਵਾਨ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਕੋਲਕਾਤਾ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਸਿਰਫ 2015 ਵਿੱਚ ਖੜਕਾਏ, ਭਾਵ, ਹਮਦਰਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਦਸ ਸਾਲ ਬਾਅਦ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅਗਾਂਹ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਠੋਸ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂਡੇਮਸ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਰਿਟ ਮੰਗਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਰੁਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

13. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਮਦਰਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤਤਾ ਦਾ ਭਾਵਨਾ ਗੁਆ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, 2005-2006 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ 2023 ਵਿੱਚ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨਾ, ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਵੀਕਾਰਯ ਹੈ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜੀਵਨ ਯਾਪਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਲਈ ਵਿਚਾਰਣ ਜਾਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ।

14. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਸੈਂਕੜੇ ਨਿਰਭਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਮਦਰਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ, ਵਿਸਥਾਰ ਅਤੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਦੇ ਇਰਦ-ਗਿਰਦ ਬਹੁਤ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਮਦਰਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਮਰੱਥ/ਇੱਛੁਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਅੰਤਤਃ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਕਈ ਸਰਕਾਰੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਮਦਰਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਦੇਰੀ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਹਮਦਰਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਬਹੁਤ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹਮਦਰਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਗਰਮੀ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਸਮਗ੍ਰੀ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

15. ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਦਾਇਤ, ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਕੀ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਨੀਤੀ/ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ, ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਂਚਾਂਗੇ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਦੂਜੇ ਪੱਖ ਤੇ, ਅਰਥਾਤ ਕੀ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਜਨਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਜੋ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਵਿਸਾਵੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ।

16. ਇਹ ਤਾਇਨਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਜਨਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਜੋ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਵਿਸਾਵੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਪਯੋਗੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਰਕਲਰ ਹਨ: 301-ਐਮਪ., 302-ਐਮਪ. ਅਤੇ 303-ਐਮਪ. ਸਾਰੇ ਦਿਨਾਂਕ 21ਸਤੰਬਰ, 2002; 97-ਐਮਪ. ਦਿਨਾਂਕ 6ਜੂਨ, 2005 ਅਤੇ 142-ਐਮਪ. ਦਿਨਾਂਕ 1ਨਵੰਬਰ, 2007।

ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਸਰਕਲਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਇੱਥੇ ਆਸਾਨ ਹਵਾਲੇ ਲਈ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹਨ:

ਨੰਬਰ 301-ਐਮਪ./ਆਈਐਮ-10/2000-21ਸਤੰਬਰ, 2002:

“ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਬਲਿਕ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗਾਂ, ਸਟੈਚੂਟਰੀ ਬਾਡੀਜ਼. ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਦੇ ਨਿਯਮਨ ਬਾਰੇ ਐਕਟ, 1999 (ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਐਕਟ XIV ਆਫ 1999) ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਅ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ, ਰਾਜਪਾਲ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਲਈ ਨਿਮਨਲਿਖਿਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਛੋਟੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਜੋਂ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ:-

1. ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਆਸਰਾਧਾਰੀ: ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪਤੀ/ਪੁੱਤਰ/ਧੀ/ਨੇੜਲਾ ਸੰਬੰਧੀ ਜੋ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਛੱਡ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਨੇੜਲੇ ਸੰਬੰਧੀ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ/ਧੀ/ਪਤੀ ਨੂੰ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਯੋਗਤਾਵਾਂ ਕਾਰਨ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਨੇੜਲੇ ਸੰਬੰਧੀ ਦਾ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਕੇਵਲ ਉਸ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਦਦ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

xxx

ਇਹ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਲੇਬਰ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਛੂਟੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਸਬੰਧੀ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।”

ਨੰਬਰ 302-EMP/1M-10/2000- 21ਵੀਂ ਅਗਸਤ, 2002:

“ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਬਲਿਕ ਉਦਯੋਗਾਂ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਦੇ ਨਿਯਮਨ ਦੇ ਐਕਟ, 1999 (ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਐਕਟ XIV ਦੇ 1999) ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਉਪ-ਭਾਗ (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ, ਰਾਜਪਾਲ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਖਾਲੀ ਜਗਾਵਾਂ ਦੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ-

(ਅ) ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਜਾਂ

(ਬੀ) ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਕਾਲਜ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਜਾਂ

(ਸੀ) ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਸਕੂਲ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਜਾਂ

(ਡੀ) ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਜਾਂ

(ਈ) ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਤਰੱਕੀ ਰਾਹੀਂ, ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕ ਐਲਾਨੀਆ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਵਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਆਕਸਮਿਕ ਕਾਮਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਮਿਆਂ ਦੇ ਅਵਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੁਆਰਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, 30% ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰਨ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪ-ਭਾਗ (ਅ) ਅਧੀਨ ਸੂਚਿਤ ਛੂਟੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।"

ਨੰਬਰ 303-EMP/1M-10/2000 - 21ਵੀਂ ਅਗਸਤ, 2002:

"ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਬਲਿਕ ਉਦਯੋਗਾਂ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਦੇ ਨਿਯਮਨ ਦੇ ਐਕਟ, 1999 (ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਐਕਟ XIV ਦੇ 1999) ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਉਪ-ਭਾਗ (ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ, ਰਾਜਪਾਲ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪ-ਭਾਗ (ਅ) ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਛੂਟੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵ ਖਾਲੀ ਜਗਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ:—

ਏ. ਵੱਖ-ਵੱਖ ਛੂਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਆਮ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ:

1. ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਆਸਰਿਤ ਜੋ ਕਾਰਜ ਦੌਰਾਨ ਮਰ ਗਏ: ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਉੱਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਭਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਪਤਨੀ/ਪੁੱਤਰ/ਧੀ/ਨੇੜਲਾ ਸੰਬੰਧੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡੀ ਗਈ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਦਯਾਲੂ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਨੌਕਰੀ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਲਾਭ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉੱਤੇ ਸਿਰਫ ਦਯਾਲੂ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਭਰ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਕਾਰਜ ਦੌਰਾਨ ਮਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਪਤਨੀ/ਪੁੱਤਰ/ਧੀ/ਨੇੜਲਾ ਸੰਬੰਧੀ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਦੇ ਮੁਖੀ ਰਾਹੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ "ਏ" ਦੇ ਭਾਗ I ਅਤੇ II ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਤ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਸਮੇਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਘੱਟ ਵੱਡੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਏਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਮੇਟੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਹਾਲਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ "ਏ" ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰੇਗੀ। ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ "ਏ" ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਮਾਮਲਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਭੇਜੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਦਯਾਲੂ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨੌਕਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਖਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਧੀਨ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਪੋਸਟ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਧੀਨ ਉਚਿਤ ਖਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਉਪਲਬਧ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਵਿਭਾਗ ਹੇਠ ਜਾਂ ਹੋਰ ਉਚਿਤ ਖਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੇਠ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਲਈ। ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਵਿਭਾਗ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਦਿਸ਼ਾ ਨਾਲ, ਉਸ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਅੱਗੇ ਭੇਜੇਗਾ ਜਿਸਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਪਛਾਣੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਬਰਥ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ

ਤਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਬਰਥ ਲਈ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗਾਂ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਖਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਵਿਭਾਗ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਬੰਧਿਤ ਕਾਗਜ਼ਾਤਾਂ ਸਮੇਤ ਉਸ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਅੱਗੇ ਭੇਜੇਗਾ। ਜਿਸ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਛੋਟੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਪਤਨੀ/ਪੁੱਤਰ/ਧੀ ਜਾਂ ਨੇੜਲੇ ਸੰਬੰਧੀ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਾਏਗਾ ਜੋ ਹਾਰਨੈਸ ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ ਅਧੀਨ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਰਸਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ।

97-ਐਮਪ. - 6ਜੂਨ, 2005:

“ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਆਫ ਰਿਕਰੂਟਮੈਂਟ ਇਨ ਸਟੇਟ ਗਵਰਨਮੈਂਟਸ ਐਸਟੈਬਲਿਸ਼ਮੈਂਟਸ ਅਤੇ ਪਬਲਿਕ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗਸ, ਸਟੈਚੂਟਰੀ ਬਾਡੀਜ਼, ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀਆਂ ਅਤੇ ਲੋਕਲ ਅਥਾਰਿਟੀਜ਼ ਐਕਟ, 1999 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਖੰਡ (ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਹਾਰਨੈਸ ਵਿੱਚ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਆਸਰਾਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਯਾਲੂ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਹੈ।

xxx

2. ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਆਸਰਾਧਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਜੋ ਹਾਰਨੈਸ ਵਿੱਚ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਮਰੱਥ ਘੋਸਿਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਦਯਾਲੂ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਹੇਠਲੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹੋਵੇ:

(i) ਕਰਮਚਾਰੀ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਣ 'ਤੇ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ 20 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰੇ ਜਾਂ 50 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰੇ, ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇ।

(ii) ਮਰੇ ਜਾਂ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਏ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਤੁਰੰਤ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਆਸਰਾਧਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਯਾਪਨ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹਮਦਰਦੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ, ਇੱਕ ਆਸਰਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ ਪਤੀ ਜਾਂ ਪਤਨੀ, ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਵਿਵਾਹਿਤ ਧੀ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਜਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਭਰ ਸੀ।

xxx

8. ਲੇਬਰ ਵਿਭਾਗ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਅਗਲੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਭੇਜੇਗਾ ਜੋ ਹਮਦਰਦੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਪਲਬਧ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।-

ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਕਲਿਆਣ ਵਿਭਾਗ$_{NONE}$

ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ।$_{NONE}$

ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ।$_{NONE}$

ਮਾਸ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿਭਾਗ।$_{NONE}$

ਘਰ (ਪੁਲਿਸ) ਵਿਭਾਗ।$_{NONE}$

ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਭਾਗ।"NONE

EMP-142 - 1ਲੀ ਨਵੰਬਰ, 2007:

"ਇਸ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 97-ਐਮਪੀ, ਮਿਤੀ 06.06.2005 ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਉਪਰੰਤ, ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਿਰਫ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਆਫ ਰਿਕਰੂਟਮੈਂਟ ਇਨ ਸਟੇਟ ਗੌਵਰਨਮੈਂਟ ਐਸਟੈਬਲਿਸ਼ਮੈਂਟਸ ਅਤੇ ਪਬਲਿਕ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗਜ਼, ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀਆਂ ਅਤੇ ਲੋਕਲ ਅਥਾਰਿਟੀਜ਼ ਐਕਟ, 1999 ਵਿੱਚ ਉੱਲੇਖਿਤ ਹਨ, ਵੀ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਧੀਨ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 69-ਐਮਪੀ, ਮਿਤੀ 26-06-2007 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਕਰਮਚਾਰੀ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 97-ਐਮਪੀ, ਮਿਤੀ 06-06-2005 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ।

xxx

2. ਗਵਰਨਰ ਨੇ, ਹੁਣ, ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਹੈ ਕਿ ਪਬਲਿਕ ਓਆਰਐਸ. ਆਦਿ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ ਦੇ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਿਟੀਆਂ ਨੂੰ [ਉਦਯੋਗਾਂ, ਸਟੈਚੂਟਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰਤਾਵਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਨੰ. ਐਮਪ. ਐਮਪ, ਮਿਤੀ 06-06-2005, ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਕੋਰੀਜੈਂਡਮ ਨੰ. 151-ਐਮਬ, ਮਿਤੀ 08-09-2005, ਸੂਚਨਾ ਨੰ. 133-ਐਮਪ, ਮਿਤੀ 01-10-2007 ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼/ਸੂਚਨਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ, ਆਪਣੇ ਸੰਗਠਨਾਂ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਵਿਭਾਗਾਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਬਣਾਉਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਹਾਰਨੈਸ ਵਿੱਚ ਮਰਨ ਜਾਂ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਉੱਤੇ ਸਥਾਈ ਤੌਰ ਤੇ ਅਯੋਗ ਘੋਸਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਆਸਰਾਧਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਦੌਰਾਨ ਉਸੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ।

3. ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

16.1. ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਸਰਕੁਲਰ ਨੰ. 301-ਐਮਪ. ਤੋਂ 303-ਐਮਪ. ਮਿਤੀ 21ਸਤੰਬਰ 2002 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਰਕੁਲਰ ਨੰ. 301-ਐਮਪ ਨੇ 1999 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਛੋਟੀ ਗਈ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ। ਹਾਰਨੈਸ ਵਿੱਚ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਆਸਰਾਧਾਰੀ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਹਨ। ਸਰਕੁਲਰ ਨੰ. 302-ਐਮਪ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ 30% ਛੋਟੀ ਗਈ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਰਕੁਲਰ ਨੰ. 303-ਐਮਪ ਛੋਟੀ ਗਈ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਕ੍ਰਿਪਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਯਾਲੂ ਅਧਾਰਾਂ ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਮਿਲਣ ਉੱਤੇ ਅਪਣਾਉਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ। ਉਕਤ ਸਰਕੁਲਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਵਿਭਾਗ, ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਪਾਉਣ ਉੱਤੇ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਅਗਾਉਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਾਂ, ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਪਛਾਣੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਗਈ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਭਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਸਾਮੀ ਹੈ। ਸਰਕੁਲਰ ਹੋਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਛੋਟੀ ਗਈ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਹਾਰਨੈਸ ਵਿੱਚ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਪਤਨੀ/ਪੁੱਤਰ/ਧੀ/ਨੇੜਲਾ ਸੰਬੰਧੀ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ।

ਅਗਲੀ ਸੂਚਨਾ 97-ਐਮਪ. ਦੀ ਮਿਤੀ 6ਵੀਂSUPERSCRIPTਜੂਨ, 2005 ਹੈ ਜੋ 'ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ

ਆਸਰਾਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਹਾਰਨੈਸ ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਏ ਹਨ' ਲਈ ਹਮਦਰਦੀ ਆਧਾਰਿਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਇੱਛੁਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ, ਸਰਕੂਲਰ ਨੰਬਰ 142-ਐਮਪ. ਦੀ ਮਿਤੀ 1ਲਾ$_{SUPERSCRIPT}$ਨਵੰਬਰ, 2007, ਇਹ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 97-ਐਮਪ. ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸਿਰਫ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜਾਂ ਇਹ 1999 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੋਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਨੀਤੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਹਮਦਰਦੀ ਆਧਾਰਿਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਰਨ।

16.2. ਸਰਕੂਲਰ ਨੰਬਰ 97-ਐਮਪ. ਦੀ ਮਿਤੀ 6ਵੀਂ$_{SUPERSCRIPT}$ਜੂਨ, 2005 ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਗਰ ਨਿਗਮਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕੂਲਰ ਨੰਬਰ 142-ਐਮਪ. ਦੀ ਮਿਤੀ 1ਲਾ$_{SUPERSCRIPT}$ਨਵੰਬਰ, 2007 ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 97-ਐਮਪ. ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਹ ਤ੍ਰਿਵਿਆਲ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਾ ਅਸਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਿੱਛੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸੂਚਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਦੇ ਅਸ਼ੋਕ ਲੇਂਕਾ ਬਨਾਮ ਰਿਸ਼ੀ ਦੀਕਸ਼ਿਤ, ਏਆਰ ਆਈ 2006 ਐਸ ਸੀ 3282. ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸਰਕੂਲਰ, ਅਰਥਾਤ ਸਰਕੂਲਰ ਨੰਬਰ 142-ਐਮਪ. ਦੀ ਮਿਤੀ 1ਲਾ$_{SUPERSCRIPT}$ਨਵੰਬਰ, 2007 ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਤੰਤਰ ਅਸਤਿਤਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਸਰਕੂਲਰ ਨੰਬਰ 97-ਐਮਪ. ਦੀ ਮਿਤੀ 6ਵੀਂ$_{SUPERSCRIPT}$ਜੂਨ, 2005 ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਰਕੂਲਰ ਨੰਬਰ 97-ਐਮਪ. ਨੂੰ ਸਰਕੂਲਰ ਨੰਬਰ 142-ਐਮਪ. ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸਿਰਫ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਹਮਦਰਦੀ ਆਧਾਰਿਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਹੋਰ, ਹਮਦਰਦੀ ਆਧਾਰਿਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੀਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜੋ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੈਦਾਨ 'ਚ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਰਜ਼ੀਆਂ 2006 ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕੂਲਰ ਨੰਬਰ 97-ਐਮਪ. ਨੂੰ ਸਰਕੂਲਰ ਨੰਬਰ 142-ਐਮਪ. ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਚੂੰਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸਰਕੂਲਰ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਧੀਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਹਮਦਰਦੀ ਆਧਾਰਿਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਚਾਲਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਧੀਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਹਮਦਰਦੀ ਆਧਾਰਿਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

16.3. ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਰਕੂਲਰ ਨੰਬਰ 97-ਐਮਪ. ਨੂੰ ਸਰਕੂਲਰ ਨੰਬਰ 142-ਐਮਪ. ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਹਮਦਰਦੀ ਆਧਾਰਿਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ 301-ਐਮਪ., 302- ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਐਮਪ. ਅਤੇ 303-ਐਮਪ. ਜੋ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ 1999 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸਰਕੂਲਰ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਜੋ 1999 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਹੋਰ ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ:

i) ਸਰਕੂਲਰ ਨੰਬਰ 303-ਐਮਪ. ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਭਾਗ ਜਿਸ
ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਉਹ
ਉਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਪਤਨੀ/ਪੁੱਤਰ/ਧੀ/ਨੇੜਲੇ ਸੰਬੰਧੀ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਹਾਰਨੈਸ ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਿਆ। ਸ਼ਬਦ

'ਵਿਭਾਗ' ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸਰਕੂਲਰ ਸਿਰਫ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰਿਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ।

ii) 'ਵਿਭਾਗ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ

ਹੈ ਕਿ 301-ਐਮਪ., 302-ਐਮਪ. ਅਤੇ 303-
ਐਮਪ. ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦੀ ਸੂਚਨਾ, ਜੋ ਕਿ 97-ਐਮਪ. ਦੀ ਤਾਰੀਖ 6ਵੀਂ$_{SUPERSCRIPT}$ਜੂਨ, 2005 ਹੈ, ਉਹ ਵਿਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀਆਂ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਵਿਭਾਗ ਰਾਜ ਦੇ ਹਨ।

iii) ਜੇ ਸਰਕੂਲਰ ਨੰਬਰ 301-ਐਮਪ, 302-ਐਮਪ ਅਤੇ 303-ਐਮਪ. ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ 1999 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ,
ਫਿਰ 97-ਐਮਪ. ਦੀ ਤਾਰੀਖ 6ਵੀਂ$_{SUPERSCRIPT}$ਜੂਨ, 2005, ਨੂੰ 1999 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ
ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸਰਕੂਲਰ ਨੰਬਰ 301-
ਐਮਪ, 302-ਐਮਪ ਅਤੇ 303-ਐਮਪ. ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

16.4. ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੀਤੀ ਦਾ ਅਸਤਿਤਵ ਦਯਾਲੂ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ, ਵੀਡੀਓ ਮੁਮਤਾਜ਼ ਯੂਨਸ ਮੁਲਾਨੀ (ਸਮਤਾ.) ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਮਹਾਰਾ□ਟਰ (ਸੁਪਰਾ); ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਸੂਰਜ ਨਾਰਾਇਣ ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ, 2014 (15) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 739. ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧੀਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨੀਤੀ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕੂਲਰ ਨੰਬਰ 301-ਐਮਪ, 302-ਐਮਪ ਅਤੇ 303-ਐਮਪ. ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਨਿਰਣਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਸਰਕੂਲਰ ਨੰਬਰ 301-ਐਮਪ., 302-ਐਮਪ. ਅਤੇ 303 ਐਮਪ. ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਲਾਗੂ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਨਗਰ ਨਿਗਮਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸਰਕੂਲਰ ਨੰਬਰ 301-ਐਮਪ., 302-ਐਮਪ. ਅਤੇ 303-ਐਮਪ. ਅਧੀਨ ਯੋਜਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਰਕੂਲਰ ਨੰਬਰ 142-ਐਮਪ. ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਆਜ਼ਾਦੀ, ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਕੀਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਮੰਨਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨੀਤੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ।

16.5. ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਦੋ ਕਾਰਨਾਂ ਤੇ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ: ਪਹਿਲਾ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨੀਤੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਨੀਤੀ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਦਯਾਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ; ਦੂਜਾ, ਮਾਨ ਲਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਨੀਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਕਿ ਦਯਾਲੂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਉਦਾਰ ਮਕਸਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

17. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ, ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲਾਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ:

i. ਕੋਲਕਾਤਾ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਮ ਹੁਕਮ ਜੋ ਕਿ 30ਵੇਂ$_{SUPERSCRIPT}$ ਸਤੰਬਰ, 2019 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਥੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਲਕਾਤਾ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 05ਵੇਂ$_{SUPERSCRIPT}$ ਜੁਲਾਈ, 2018 ਨੂੰ W.P. ਨੰਬਰ 2739 (W) ਦੇ 2016 ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ii. ਆਈ.ਏ. ਨੰਬਰ 1977 ਦੇ 2022 ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਦਾਰ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ, ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਉਠਾਉਣਗੀਆਂ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ
(ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ : ਰੂਪਾਂਸ਼ੀ ਵਿਰਾਂਗ, ਐਲ.ਸੀ.ਆਰ.ਏ.)

ਅਪੀਲਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate